

1. DECYZJA ORGANU PIERWSZEJ INSTANCJI

*Przyznaję / nie przyznaję zapomogę w wysokości

.....
(miejscowość, data)

.....
(podpis, pieczętka)

Uzasadnienie decyzji o nieprzyznaniu

.....
(miejscowość, data)

.....
(podpis, pieczętka)

Wnoskuję o podwyższenie przyznanej zapomogi ze względu na

.....
(miejscowość, data)

.....
(podpis, pieczętka)

2. DECYZJA ORGANU DRUGIEJ INSTANCJI

Podwyższam zapomogę do kwoty

.....
(miejscowość, data)

.....
(podpis, pieczętka)

Uzasadnienie decyzji o niepodwyższeniu zapomogi

.....
(miejscowość, data)

.....
(podpis, pieczętka)

* *podkreślić właściwe*

Wyciąg z *Regulaminu ustalania wysokości, przyznawania i wypłacania świadczeń pomocy materialnej dla doktorantów Uniwersytetu Śląskiego*

§ 22

1. Zapomoga może być przyznana dwa razy w roku akademickim doktorantowi, który z przyczyn losowych, znalazł się przejściowo w trudnej sytuacji materialnej.
2. Zapomoga może być przyznana w szczególności w przypadku:
 - a) śmierci członka najbliższej rodziny,
 - b) choroby lub nieszczęśliwego wypadku doktoranta, jego dziecka lub członka najbliższej rodziny,
 - c) innego zdarzenia losowego powodującego pogorszenie się sytuacji materialnej doktoranta.
3. Podstawą przyznania zapomogi może być również urodzenie dziecka przez doktorantkę lub urodzenie dziecka, którego ojcem jest doktorant.
4. Oprócz przypadków wymienionych w ust. 2 i 3 zapomoga może zostać przyznana doktorantowi zakwaterowanemu w domu studenckim lub domu asystenta Uczelni, który jest:
 - a) doktorantem miejscowym otrzymującym stypendium socjalne,
 - b) doktorantem niepełnosprawnym, nieotrzymującym stypendium socjalnego,
 - c) doktorantem będącym sierotą zupełnym lub wychowankiem domu dziecka, nieotrzymującym stypendium socjalnego.
5. Wniosek o zapomogę powinien być odpowiednio udokumentowany. W przypadku braku możliwości udokumentowania wniosku, podstawę do przyznania zapomogi stanowi rozeznanie sytuacji życiowej wnioskodawcy i szczegółowa opinia wydziałowego organu samorządu doktorantów.
(...)
7. Na wniosek organu pierwszej instancji przyznającego świadczenia pomocy materialnej, organ drugiej instancji może podwyższyć zapomogę do wysokości niezbędnych udokumentowanych wydatków, przeznaczonych na kosztowne leczenie, rehabilitację lub inną terapię, potwierdzoną dokumentacją specjalistyczną, niefinansowaną z ubezpieczenia zdrowotnego lub innych źródeł.
8. Doktorant, któremu organ drugiej instancji przyznał podwyższoną zapomogę na cele, o których mowa w ust. 7, zobowiązany jest do niezwłocznego przedłożenia w Dziale Spraw Studenckich Uczelni imiennego dokumentu (w szczególności faktury lub rachunku), potwierdzającego wydatkowanie przyznanej kwoty zapomogi zgodnie z przeznaczeniem.